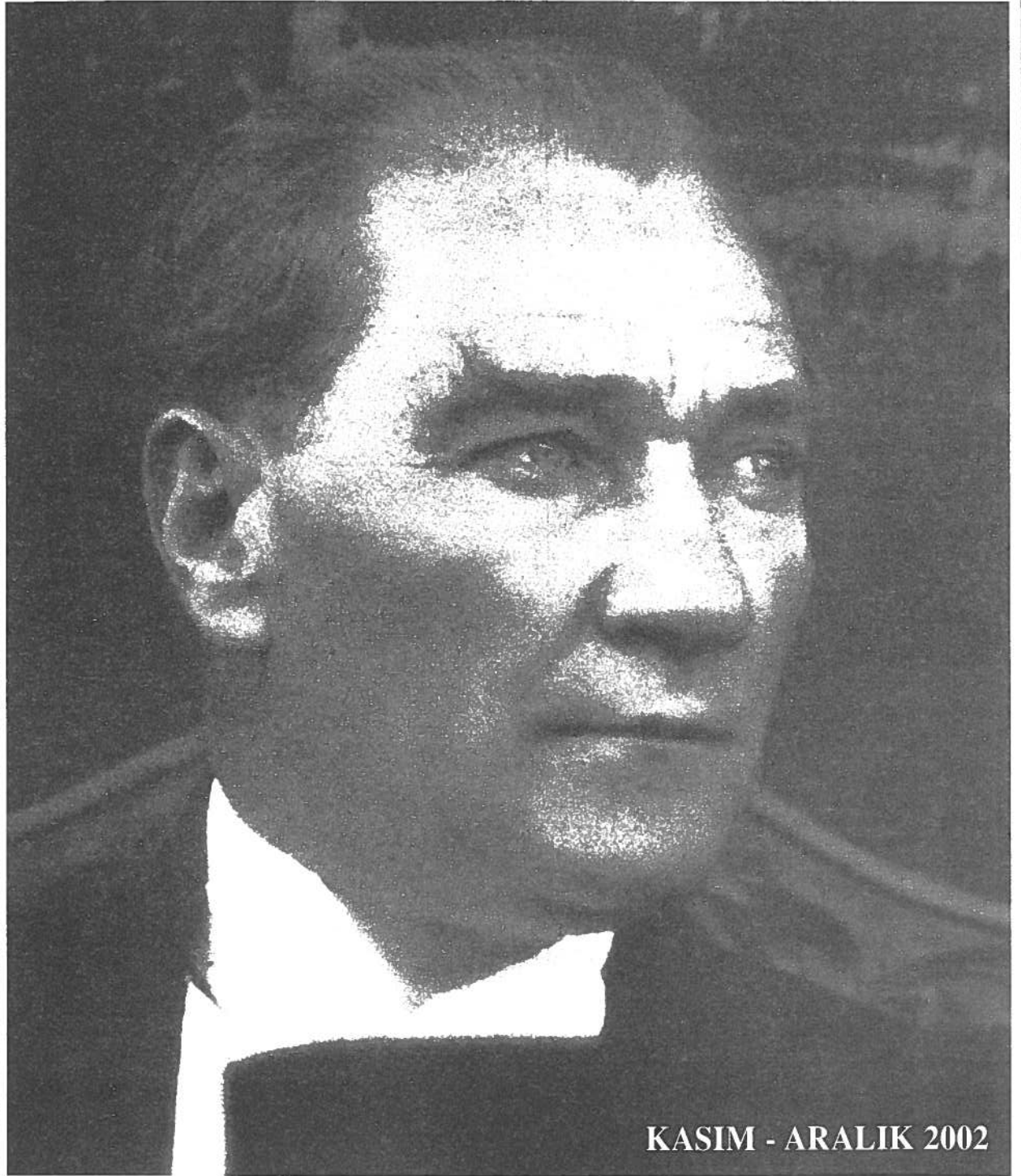

açın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

KASIM - ARALIK 2002

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Ahmet DEVİREN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet ORHAN

Yazı Kurulu

Mehmet ORHAN
Mevlüt ÖKSÜZOĞLU
Ahmet DEVİREN
S. Selami TAŞBAŞI
Ruhi TAŞKIN

Teknik Yönetmen
Ömer ÖZTÜRK

Yazışma Adresi:

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
A. Ayrancı / ANKARA
Tel: (0 312) 426 75 90 Faks: (0 312) 354 78 38

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenişehir Şubesi
Hesap No: 441169

Gönderilen yazılar yayımlansın, yayımlanmasın
iade edilmez ve telif ücreti ödenmez.

Bu dergide yayımlanan yazılardaki fikirler
yazarlarına aittir.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Basın Meslek
İlkeleri'ne uymaya söz vermiştir.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Ankara Valiliği'nin
12.09.1991 gün ve 8202 yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl: 12 Sayı: 132-133
KASIM - ARALIK 2002
Dizgi-Mizanpaj: **Marina Ajans - 384 26 80**
Baskı : **HAS-SOY Matbaacılık**
Tel : 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri:
İsmail N. BEYDEMİR : Malatya-Ağın
Cüneyt ÖZKUL : İzmir
Ahmet SAMUR : İstanbul

Ön Kapak : ATATÜRK Cumhuriyet Bayramı
geçit resmini izlerken. (29.10.1928)

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3	Sivil Toplum ve Aydınlanma ANKARA-AĞIN DERNEĞİ
4	"Benim Adım Kadın..." Celal-Fazilet ÜNEN
5	ATATÜRK Kurtuluş Savaşında (Şiir) Cahit KÜLEBİ
6	"Bıçağı Bırak, Kalem Al" Kampanyası Feyzullah ASLAN
7	Sen Geleceksin Diye (Şiir) Mehmet ORHAN
8	Bir Küçük Adım Bekir COŞKUN
9	Mehmet Ağar Genel Başkan
10-11	Köyün Şerefi M.Cavit ALPASLAN
12	Bir Zaman (Şiir) Mehmet ERGÖNÜL
13-14	Türkiye'de ve Dünyada Meydana Gelen Olaylar
15	Buruk Hayaller Doldu (Şiir) Dr. Galip UZUNCA
15	Hüzün Dönencesi (Şiir) İlhan DEMİRASLAN
16-18	Çocuklarına Mustafa KABASAKAL
19	Gittin Ebediyen (Şiir) S.Selami TAŞBAŞI
20	İlk Öğretimde Eğitim Nazım ERCAN
21	Öğretmenler Günü Nedeniyle Nazım ERCAN
22	Susuzluğa Son Vermek (Şiir) Ercan ORHAN
23	Emekli Askere Mektup Şeref Bedri ERDEM
24	Ahmet Uğur'a Ağıt (Şiir) İsmail Nazım BEYDEMİR
25	Ağın Derneği Bayanlar Grubu Toplantısı
26	Bizim Köy (Şiir) Fevzi ŞENER
27	Sigaranın Sosyal ve Ekonomik Zararları Prof. Dr. Hasan SOLAK
28	Ünlüler, Fıkra Seven Kişilerdir
29	Dış Kapının Kilidi Mustafa YORULMAZ
30	Haberler
31	Doğumlar, Evlenenler, Ölüm

SİVİL TOPLUM ve AYDINLANMA

Toplumlar için en önemli amaç, demokratik tutum ve davranışlar içinde, çağımızın ölçütlerine uygun ileri bir toplum düzeyine ulaşmaktır. Bu aşama, kısa sürede erişilecek ve gerçekleşecek bir olgu değildir. Toplumu, olumlu yönde etkileyecek her türlü olay gelişmeyi hızlandıracak gibi, olumsuz gelişmeleri de yavaşlatabilir.

Toplumdaki olumlu gelişmelerin diğer bir adı da "AYDINLANMA"dır. Ülkemizde gerçek anlamda Batı'ya dönük aydınlanma Cumhuriyet'le başladı. Kurtuluş Savaşı'nın ardından, kısa aralıklarla uygulamaya konulan Atatürk devrimleriyle hız kazandı. Ancak, ne var ki yüzyıllar boyu eğitimsiz bırakılan, baskı altında tutulan ve örgütlenememiş olan toplumumuz, gelişme ve çağdaşlaşma sürecini aralıksız yürütemedi. 1950'li yıllardan sonra çeşitli baskılar, yönlendirmeler ve caydırıcı etkenler sonucu aydınlanmayı ve yenileşmeyi çağın gereklerine uygun olarak hayata geçiremedi. Bu dönem, toplumumuz için bir kayıptır.

Yenileşme, toplumda demokrasinin sürekli yaşatılacağının bir belirtisi olarak görülmektedir. Değişim ve yenileşme sürecini hızlandıran öğelerin başında "Çağdaş eğitim" gelmektedir. Ne yazık ki ülkemizde eğitim, sürekli çağ dışına itilmek istenmektedir. Se-

kiz yıllık kesintisiz eğitime nasıl karşı çıkıldığını gördük. Bereket versin, Avrupa Birliği'ne girme isteğimiz ve Kopenhag kriterleri geri adıma set çekti.

Toplumumuz "Yenilikçi toplum" kimliğini, tutucu güçlerin baskısına boyun eğmeden, Batı uygarlığına yönelmekle kazanacaktır. Aydınlanma, ancak böyle hız kazanacaktır. Yenilikçi sivil toplum da örgütlenerek ülke yönetiminde söz sahibi olacaktır. İşte demokrasi bu havada geniş nefes alacaktır.

Çeşitli meslek kuruluşlarından, sendikalarından, derneklerden ve benzer topluluklardan oluşan sivil toplum örgütlerimizin son yıllarda demokratik hayatın güçlenmesine ne denli yararlı olduklarını ilgiyle izlemekteyiz. Yıllardır enflasyon pençesinde ezilen, kişi başına düşen milli geliri 3 bin doların altına inen, çeşitli yolsuzlukların, soygunların, banka boşaltmaların yoğunlaştığı ve halkımızın yoksulluğa sürüklendiği ülkemizde, Cumhuriyet'imize ve demokrasimize sahip çıkmanın ve çağdaş toplum yaratmanın en bilinçli aydınlık yolu, kafa yapısı sağlam, yenilikçi bireylerin oluşturduğu sivil toplumları güçlendirmek olmalıdır. Bu yolda atılacak her adım aydınlık yarınlarımızın kuşkusuz güvencesi olacaktır.

ANKARA - AĞIN DERNEĞİ

“BENİM ADIM KADIN...”

Celal-Fazilet ÜNEN

Benim adım kadın... Sesim yüzyılların ötesinden geliyor: Yaşamın sınırındayım... Göz yaşı bırakıyorum arkamda... Acı bırakıyorum... Ve birçok çocuk... Yüzlerce yıldır kadınların arkalarında bıraktıkları tüm göz yaşlarını, tüm acılarını biriktirdim... Biriktirdiklerimi tazeledim her seferinde... dağarcığımda acı var.

Benim adım kadın... Acıyı savaşlarda yaşadım, yıkımlarda yaşadım. Her yıkımda, her savaşta kurudu memelerim. Bebelerimi emziremez oldum. Acı kaldı bebelerim... Her savaşta acı emdi, her savaşta kan emdi bebelerim... Savaşlarda vuruldu oğullarım. Savaşlarda acılaştım... Bin kere öldüm... Oysa o savaşların, hiçbirini benim savaşım değildi.

Benim adım kadın... Sevilen, lanetlenenim ben... Kaçınıp dağa kaldırılanım ben, uğrunda hapis yatılanım. Namusla birlikte anılır adım... Namus belasına dolu damlar... Erkekler savundu namusumu... Namusum bile benim değil...

Benim adım kadın... Süt kokan ağızlardan dökülen ilk sözcüğüm ben... Anneyim ben... Sevgiyle sarar kollarım eşimi, yavrularımı... Onları sevgiyle avuttum. Dört duvar arasında hapsedildim. Dövüldüm, kimse duymadı... Her darbeyi sineye çektim... olmadı... Haykırdım olmadı... Sesim duvarlarda boğuldu. Bağırdu duvarlar... İnsanlar sağır... Herkes beni kendine göre sevdi... Hiçbiri benim istediğim sevgi değildi.

Yüzyıllar öncesine bakıyorum. Orhun Anıtları gözüme geliyor. Siyasal, sosyal ve ekonomik alanlarda özgürlüğe sahip olduğumu öğreniyorum. Bir sultana eşsem yayımlanan emrin altında eşimle birlikte imzam var. Onun yanımdayım, onunla birlikte çalışıyorum.

Kadınım, üretkenim, güçlüyüm.

Bir gün mutluluk bitiyor. Üretim araçlarının mülkiyeti değişiyor. Artık erkeğimle birlikte üretemiyorum. Kararlara katılamıyorum. Birileri benim yerine kararlar veriyor. Ulu ve yüce makamlardan benimle ilgili yasalar geliyor. Erkeğin kaburga kemiğinden oluştuğunu, onun gibi eğri olduğumu ve asla düzeltilemeyeceğimi öğreniyorum. Şahitlikteki iki kadının tanıklığının bir erkeğin tanıklığına eş olduğunu; aklen ve dinen eksik olduğumu; uğursuz olduğumu; köpek, eşek ve domuzla bir tutularak iblisliği hakettiğimi; cehennem halkının çoğunun benim cinsimden olduğunu, bana şeytan dendiğini; fitne olduğumu; benim elimi tutan erkeğin kıyamet gününde avucuna ateş konacağını; cehennem odunu diye nitelendiğimi; kısacası eşek, domuz, kara köpek, at gibi hayvanlarla, tarlayla özdeş ve yararlanılacak bir mal olarak görüldüğümü öğreniyorum.

Bunlarla da kalınmıyor. Pek çok şey artık bana yasak. Önce sıkı sıkı örtülüydüm. Saçlarımı kimse görmemeli, vücut hatlarım asla belli olmamalı. Bırakın işveli ve cinsel kabul edilen sesimi, ayak seslerimi bile duyurmamalıyım. Bir yakınımı kaybetmişim, ciğerim yanıyor. Onu son yolculuğuna uğurlayamıyorum.

Evden çıkamıyorum, derdimi dökecek bir arkadaşım yok ama kocamın diğer karıları var. Onlarla konu-

şabilirim, tabii birbirimizi kıskanmadığımız bir an varsa. Haftada bir gün annemi ve babamı görme hakkım var ama babamla aynı yolda birlikte yürüyemiyorum.

Kocama hizmette kusur etmemeliyim, gönlünü hoş tutmalıyım, onun istediği her şeyi itirazsız yapmalıyım. Hata yapacağımı düşündüğü an beni dövebilir. Zaten cinsimin girmesinin zor olduğu cenneti kaybetmek istemiyorum.

Sonra cennete girip girmemekte tereddüt ediyorum. Kocam orada hurilerle birlikte olacak. Benim yerim neresi?...

Haydi cennetten vazgeçtim. Bu dünyada aşağılanmadan yaşayamaz mıyım?

Yıl 1923, daha önce ümmet olarak yaşadığım ülkemde Cumhuriyet var. Artık yurttaşım.

Yüzyıllardır bana egemen olan “o kadın,” Mustafa Kemal’in kişiliğinde değişiyor. Gümüş tepsi içine koyduğu haklarını sunuyor. Önce öğrenim göreceğini söylüyor. Kocamın tek eşi olacağını, çalışıp üreteceğini, yasa önünde tüm insanlara denk olacağını söylüyor, elime geçenlere çok seviniyorum. Haklarını laik bir ülkede kullanabileceğini söylüyorlar. Laikliğin ne olduğunu soruyorum: “Laiklik devletin, yönetimde toplumsal yaşamın her kesiminde insan aklını egemen kılarak, bilim temelleri üzerinde gerekli kurumları oluşturup geliştirmesi ve sağlam güvenceler sağlayarak din dışı kalması. Tüm inançlara ve inançsızlığa karşı yansız bulunması ve dinin kişisel alanına itilip orada tutulmasıdır.” diyorlar.

Çok iyi anlayıp tanımladığım haklarıma sıkıca sahip çıkamıyorum. Haklarımdan pek çoğu çigneniyor.

En önemlisi ben daha laik bir ülkede yaşadığının farkına varmadan bildik düşmanlarımla tekrar ortaçağa götürülmeye çalışıyorum. Onlar laikliği bıkip usanmadan, yavaş yavaş küçülttükleri için farkına varıp karşı koyamıyorum.

Bugün anlıyorum ki onu kaybetmek üzereyim. Kadınsam, gururla, onurla yaşamak istiyorsam, laikliğe daha bir sıkı sarılmalıyım.

Kadınsam, laikliğe başkalarından daha fazla muhtaç olduğumu bilmeliyim.

Kadınsam güçlü olmalıyım.

Bütün haklarımı ve laikliği kazanırken zorluk çekmedim. Tanıyınca laikliğin benim için hava gibi, su gibi önemli olduğunu anlıyorum. Onu kaybetmemek için tüm gücümle direnmeliyim.

Umutsuzluğa umutla karşı çıkmalıyım, Sevgisizliğe sevgiyle karşı çıkmalıyım, İnsansızlığa insanla çıkmalıyım, Haksızlığa haklarımla karşı çıkmalıyım, Yazgıya bilinçle karşı çıkmalıyım, Karanlığa ışıkla karşı çıkmalıyım, İnsanı insan yapan başka nedir ki?

abece - eğitim ve ekin dergisi
MAYIS -2001 Sayı: 177

ATATÜRK KURTULUŞ SAVAŞINDA

Cahit KÜLEBİ

Edirne'den Ardahan'a kadar
Bir toprak uzanır,
Boz kanatlı üveyikler üstünden uçar
Ardahan'dan Edirne'ye
Edirne'den Ardahan'a kadar.

Kopdağı'nda akar bir çeşme var
Serçe parmak kalınlığında suyu
Haram etmiş gece gündüz uykuyu
Akar da akar.

Samsun'un evleri denize bakar
Sokakları yosun içinde.
Çaparlar, takalar, mavnalar
Bilyalar gibi suyun yüzünde
Bir iner bir kalkar.

İstanbul'dan bir yâr sevdim
Adamı günaha sokar.

Savaştepe Köprüsünden geçen trenler
Sel olur İzmir'e akar,
İzmir'in denizi kız, kızı deniz
Sokakları hem kız, hem deniz kokar.

Güneyde mis kokulu bir ağaç
Yuvarlak yaprakları ince,
Yaz gelip de güneş vurunca
Dallarından bal akar.

Bu toprak bizim yurdumuzdu;
Deli gönül yücesine çıkar.
Bir üveyik olur, uçar gider
Ardahan'dan Edirne'ye
Edirne'den Ardahan'a kadar.

“BIÇAĞI BIRAK, KALEMİ AL” KAMPANYASI

Feyzullah ARSLAN*

“Kalem kılıçtan keskindir.”

Hz. Ali

Elazığ İli’nde İl Emniyet Müdürü olarak göreve başladıktan sonra, Elazığ’da işlenen suç ve suç oranlarına baktığımda, ülke ortalamasında düşük bir seviyede olduğunu gördüm. Ancak, bu işlenen suçlar içerisinde bıçakla işlenen suçların diğer tüm suçlara oranla çok daha fazla olduğunu gördüm ve o günlerde bir camide bir anlık tartışma sonucunda meydana gelen ölümlü ve yaralamalı bıçaklama olayından sonra, bıçak taşımanın özellikle ilimizde alışkanlık haline getirildiğini görerek bir kampanya başlatmaya karar verdim.

En iyi yatırımın insana ve onun eğitime yapılan yatırım olduğu ilkesinden hareketle, başta gençlerimiz olmak üzere bütün vatandaşlarımıza bıçak taşımanın ve amacı dışında bir suçta kullanmanın muhtemel sebep ve sonuçlarını açıklamak amacıyla, bir meslek ve sanatın icrasında ya da mutfak işlerinde bizlere yardımcı bir alet olan bıçağın ait olduğu bu yerlerde bulundurulmasının gerekliliğini benimsetici; bu amaç dışında insanlara yarar değil zarar veren bir alet olarak saldırı ve savunma aracı haline getirilmesinin önlenmesi ve tehlikesinin gösterilmesi, vatandaşlarımızın beden ve ruh sağlıklarının korunması, bıçağın şiddet aracı olmaktan çıkartılması, halkımızın dikkatlerini bu konuya çekerek bilgilendirilmesi ve bıçak taşımanın engellenmesi amacıyla,

Emniyet Müdürlüğü olarak 18 Mayıs 1999 tarihinde 2 ay süreli olarak “BIÇAĞI BIRAK, KALEMİ AL” kampanyasını başlattık.

Kampanyamız Elazığ Valiliği’nin kamu kurum ve kuruluşlarının, sivil toplum örgütlerinin, yerel ve ulusal basının ve de Elazığ halkının destek ve katkılarıyla 18 Temmuz 1999 tarihine kadar çeşitli etkinliklerle sürdü. Kampanya sonucunda görevlilerimize 3 bine yakın bıçak gönüllü olarak teslim edildi. Bıçağını bırakan vatandaşlarımıza bir adet kalem, bir adet anahtarlık ve bir adet kampanyaya katılım belgesi hediye edildi.

Kampanya sürerken vatandaşlarımıza birisi, kalem olarak tasarlanmış ancak arka kapağı çıkarıldığında da bıçak olarak kullanılan bir bıçaklı kalem görevlilerimize teslim eder ve “bıçağı bıraktım” der, ardından da bıraktığı kalemli bıçağı geri alarak “kalemimi aldım” der. Bu durum da bıçağın vatandaşlarımız için ne kadar vazgeçilmez bir alet olduğunu ve ne denli amacı dışına çıktığını bizlere gösterdi.

Belli bir süreyi kapsayan bu etkinlik başarılı sonuçlar verdiği için, kampanyayı Fırat Havzası Gazeteciler Cemiyeti Başkanlığı sürekli hale getirme kararı alarak, halen çeşitli etkinliklerle çalışmalarını sürdürmektedir.

* Not : Feyzullah ARSLAN, 1998 yılı Ağustos ayında atandığı Elazığ Emniyet Müdürlüğü görevinde bütün Elazığlıların sevgi ve beğenisini kazanmış olup, halen Emniyet Genel Müdür Yardımcısı olarak Ankara’da görevini başarıyla sürdürmektedir.

Yukarıdaki yazı Sayın ARSLAN’ın “Polisin Hatıra Defterinden” adlı eserinden alınmıştır.

SEN GELECEKSİN DİYE...

Mehmet ORHAN

Sen geleceksin diye, mevsim bahara dönüştü,
Umutlar çiçek açtı, kalktı kuşandı huzur,
Birlikte kutlamak için bu eşsiz zamanı,
Ufukta sabahlayan küme küme bulutlar
Ve ak güvercinler kanat açıp geldiler,
Ben de düştüm yollara, sen geleceksin diye.

Sen geleceksin diye, çıt yok ortalıkta,
Rüzgar sustu, dalgalar çekildi yatağına,
Aralıksız akıp giden zaman durdu,
Sakin tedirgin olma çiseleyen yağmurdan,
İlk gözağrım, sırdaşım, gel uzat ellerini,
Ben de açtım kollarımı, sen geleceksin diye.

Sen geleceksin diye, bitti korkulu rüyam,
Yaklaşan her ayak sesinde seni düşledim,
Devşir getir eda, işve; güzelleştir yuvamızı,
Gel de çözülsün yazgısı yalnız gecelerimin,
Aman, kesmesin yolunu sarp yamaçlar, kayalar,
Sıgmıyor içim içime sen geleceksin diye.

Sen geleceksin diye, şenliği var dostların,
Haydi gel, kavuşmamız kalmasın askıda,
Bil ki, hiç yaşanmamıştır ayrı geçen her gün,
Haydi gel, gün bitmeden sabır tükenmeden,
Sen geleceksin diye, bıraktım sigarayı bile,
Bak, tuttum nefesimi sen geleceksin diye.

Ankara - 1986

BİR KÜÇÜK ADIM...

Bekir COŞKUN

TOPLUM olarak hepimizin **AB'**ye doğru, küçük-büyük **birer adım** atmamız gerekiyor...

Kişi kişi hepimizin...

Oturup politikacıları suçlamak kolaydı...

Ama işte **Meclis** önemli bir adım attı...

Doğrusunu isterseniz siyasetçiler kendilerinden beklenmeyen bir şey yaptılar...

Bu iyi bir şeydi...

Ya bizler...

Toplum olarak biz?...

Çağdaş-uygar bir ülkeye doğru yavaş yavaş yönelenebilecek miyiz?..

Diyelim ki; inançlı, temiz duygulu ama saf insanlar bir dönüp neler yaptıklarına bakacaklar mı?..

Çocuklar için okul, hastalara hastane yokken, her mahallede birer cami yaptırma derneği olacak da, dört bir yan zevksiz, estetikten yoksun, içi boş camilerle mi dolacak?..

Çocukları doktor yerine yine yatıra mı götürecekler?..

Kadınlar bez bağlamak için türbelere koşacaklar, birbirlerini ezerek birer çaput parçasında geleceklerini mi arayacaklar?..

Ya da günlük yaşamda; yayalar meydanları yine çaprazlamasına mı geçecekler?..

Arabalar kaldırımında, yayalar yolun ortasında mı olacak?..

Kan davaları?..

Mal bölünmesin diye yakın akraba evlilikleri?..

Başlık, görücü usulü kurulmuş mutsuz yuvalar?..

Düğünlerde görgüsüzce havaya atılan dolarlar, ya da sıkılan kurşunlarla ölenler..

“Allah rızkını verir” diye, doğurulup doğurulup sokağa salınan bakımsız-eğitimsiz zavallı çocuklar ordusu?..

Çevremiz; böyle mi kalacak?..

Mangal-kebab uğruna ormanların yanması son bulmayacak mı?..

O pislik öyle sokağın köşesinde, mahallenin içinde, kapının önünde mi duracak?..

Denizi çöplük, ırmağı kanalizasyon olarak kullanmaya devam mı?..

Kültür yaşamına gazete ve tiyatro girmeyecek de, televolelere, hele hele delikten bir yerleri izlemeye bayılacak mı bu millet?..

Politikacılar görevlerini yaptılar...

Bu toplum dönüp de bir kendine bakacak, çağdaşlığa doğru usul usul adımlarını açacak mı?..

Hepimiz...

Birer **küçük adım** olsun atabilecek miyiz?..

Hürriyet 6 - Ağustos 2002

MEHMET AĞAR GENEL BAŞKAN SEÇİLDİ

Elazığ'dan bağımsız Milletvekili seçilen ve 21 Kasım 2002'de Doğru Yol Partisi'ne geçen, böylece Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde üçüncü partiyi temsil eden değerli beinşehrimiz Mehmet AĞAR, partisinin 14 Aralık'ta yapılan 7. Olağan Kongresinde GENEL BAŞKAN seçildi.

Sayın Ağar'ın ailesi aslen Ağın'ın Başpınar maballesinin saygın ailelerindendir. Dedesi Mehmet Ef. (Ağar) Osmanağagillerden olup, Cumburiyet'in ilk yıllarında Ela-

zığ Valiliği Özel Kalem Müdürlüğünde görev yapmış ve beğeni toplamıştır. Oğlu Zülfü Ağar, 1950'li yıllarda görev yapmış polis şeflerinden olup, Mehmet Ağar'ın babasıdır.

Sayın Ağar'ı seçimle kazandığı bu üstün görevinde kutlar, başarılarının devamlı olmasını dileriz. Şimdiye kadar da yine başarılar içinde geçmiş olan hayatının bir özetini aşağıda okuyucularımıza sunuyoruz.

Mehmet Ağar 1951 yılında Ankara'da doğdu. Babasının memuriyeti dolayısıyla 1957 yılında Urfa'da başladığı ilkokulu, Gümüşhane, Bolu, Adana, Ankara ve Erzincan'da; Erzincan'da başladığı ortaokulu, Kayseri, Diyarbakır ve Uşak'ta bitirdi.

Liseye Ankara'da başladı ve 1968 yılında Haydarpaşa Lisesi'nden mezun oldu. Aynı yıl girdiği Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Emniyet Genel Müdürlüğü bursu ile okudu ve Maliye bölümünden mezun oldu.

İlk devlet memuriyeti Emniyet Genel Müdürlüğü Asayiş Dairesinde ve ardından Cumhurbaşkanlığı Koruma Müdürlüğü'nde Komiserlik yaptı.

1976'da Ankara vilayeti kaymakam adayı olarak İçişleri Bakanlığı'nda göreve başladı. İznik ve Selçuk ilçelerinde Kaymakam vekili olarak, Torul ve Delice ilçelerinde Kaymakam olarak görev yaptı.

1980 Ocak ayında İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdür Muavini,

1981 Mayıs ayında Asayiş Şube Müdürü oldu.

1984-88 arasında Terör ve Asayişten sorumlu İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı olarak çalıştı.

1988'de Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne, 1990'da İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne,

1992'de Erzurum Valiliği'ne,

1993 Temmuzunda Emniyet Genel Müdürlüğü'ne atandı.

1995'de Elazığ Milletvekili seçildi.

1996'da 53. Hükümette Adalet Bakanı,

54. Hükümette İçişleri Bakanı olarak görev yaptı.

Emniyet Genel Müdürü, Adalet Bakanı ve İçişleri Bakanı olarak görev yaptığı bu dönem, ülkenin var olma mücadelesini yaptığı zor bir dönemeydi.

1999 ve 2002 seçimlerinde Elazığ'dan bağımsız Milletvekili adayı oldu. Elazığlıların teveccühü ile millete dayalı siyasetin örneğini tüm Türkiye'ye göstererek, iki dönem üst üste Elazığ'dan bağımsız Milletvekili oldu.

14-15 Aralık 2002 tarihleri arasında yapılan DYP 7. Olağan Kongresi'nde ilk turda salt çoğunluğu sağlayarak Doğru Yol Partisi'nin yeni Genel Başkanı seçildi.

KÖYÜN ŞEREFİ

M.Cavit ALPASLAN

Yıl 1976... Bir sonbahar günü, sabah erken kalkarak özel kullanım eşyalarımla birlikte resmi evrak ve belgelerimi çantama yerleştirip evden çıktım. Dolmuşlar vızır vızır hem de dolu dolu. İşe giden genç bayanlar geç kalma korkusu ve de endişesiyle dolmuş bekliyorlar. Duran her arabaya hızla koşanlardan güçlüler etraftakileri kollarıyla sağa sola şavullayarak öncelik alıp arabalara biniyorlar.

Kalabalığın arasında binebileceğim arabayı beklerken, o anda Hitler Almanyası'nda ölüm kurbanlarının gaz odalarındaki ölüm sonu manzaraları gözümün önünde canlanıyor. O büyük depolara doldurulan çoluk çocuk, genç ihtiyar, ölüm sonu cesetlerin en üstünde en güçlüler bulunuyor. Çocuklar ve yaşlılar en altlarda kalmış. Gaz odalarının tepesinde havalandırma deliği var. Can derdine düşen herkes birilerini ayaklar altına alıp oraya kavuşmaya çalışıyor. En güçlülerin en üstte olması yaşam içgüdüsü herhalde. Dolmuş ve otobüse binme önceliği güçlülerin. Mini mini öğrenciler ellerini hohlayarak ısıtmaya çalışıyorlar. O yıllar öğrenci servis araçları yok. Ben bu kargaşada yer bulabildiğim bir dolmuşa binerek Etlik Garajı'na geliyorum.

Çığırkanlar bağılıyor:

-Kırıkkale, Kırıkkale, Keskin bir iki!

-Çankırı... Hemen gidiyor. Balâ, Kalecik!

Kalecik otobüsüne yanaşıyorum. Gece-kondu yolcuları ellerinde sepetler, naylon po-

şetler ve de çuvallarıyla doluşuyorlar. Bir yer bulup oturuyorum. Otobüsümüz tıklım tıklım... Hareket ediyoruz. Samsun yolu, Aydınlıkevler ve de Hasköy'ü arkamızda bırakıp Çankırı yoluna giriyoruz. Solfasol'un sağlı sollu gecekondularından alınan yolcularla koltuk aralıklarındaki boşluklar da doldurulduktan sonra asfaltta hızla ilerliyoruz. Çubuk, Esenboğa Havaalanı, Çankırı yol ayrımında Çankırı'ya doğru yöneliyoruz. Sağ ve solumuzdaki ağaçlıkların yeşil renkleri sarı kırmızıya dönüşmüş. Yapraklar ağaçlara veda ederek savruluyor.

Ülker Bisküvi tesisleri, ağaçların arasında kaybolmuş gibi. Köylüler sağlı sollu bataklıklardaki gür sazları keserek yol kenarlarına yığıyorlar, hasır olacak, toprak damlarda püşürük altına koyulacaklar. Suyu bol, ürünü bol, evlek evlek, parsel parsel ovayı hızla geçiyoruz. Akyurt kavşağındaki akaryakıt istasyonunda durup benzin alıyoruz. Güz olmasına karşın benzinliğin altındaki çayın duru köpüklü suları coşkuyla akıyor. Benzin molası bitti, yolumuza devam ediyoruz. Baykuş boğazının kıvrımlı dik yokuşundan sonra Kalecik sınırına ulaşıyoruz. Eğimli, dereli tepeli arazilerde armut ağaçları dolu (meşhur Ankara armudu). Yolun sağ ve solunda köyler var. Çalışma alanım bu köyler.

Köylerdeki teftiş - denetleme ve rehberlik çalışmalarımın son gününü Haydar köyüne

ayırmıştım. Haydar köyü, Ankara-Çankırı yolunun sol yamacında dağın doruğuna yakın bir yerde. Hani Musa Eroğlu'nun "Halil İbrahim" şarkısındaki "Dağın yamacına yaslan be Halilim" gibi bir yamaç, verimsiz yoz bir yamaç. Armut ağaçları da yok, buğday tarlaları da. Haftanın son günü, ben yorgunum. Küçük köyün, tek derslikli okulu, köy evlerinden bir dereyle ayrılmış, yamaçta tek başına. Küçük bir lojmanı var.

Öğretmen beni karşılıyor. Hoşbeşten sonra sınıfa giriyoruz. On-on beş öğrenci var. Sınıfları yokluyorum. Öğretmende bir tedirginlik seziyorum. Camiden bangır bangır madeni sela sesi geliyor. Öğretmene sordum:

-Namaza gidecek misiniz?

-Evet, dedi.

-Birlikte gidelim, dedim.

Cami köyün ortasında. Kerpiç ve ahşaptan yapılmış, tahtadan bir minaresi var. Köy mimarisinin en güzel örneklerinden, küçük, şirin bir yapı. Ezan okundu, içeri girdik. Muhtar, ben ve öğretmenden başka iki köylü daha var cemaatte. Resmi imam namaz kıldırıldı. Dışarı çıktık. Köyün öbür yamacında kocaman bir inşaat gözüme ilişti. Muhtara inşaatı gösterek sordum:

-Orada ne yapılıyor?

-Cami yapıyoruz efendim.

-Peki güzel bir caminiz var ya, dedim.

Cevap olarak ne dese beğenirsiniz?

-Köyümüzün şerefi olmasın mı?

İşte cami yapımları! Günümüzde boşalan köyler, kapanan okulların yanında görkemli

camiler. Her köyde, köyün ekonomik gücünü çok aşan kocaman beton yığınları... Ya büyük şehirlerin varoşlarındaki camiler, onlar da gecekondu mafyalarının rant kapıları.

Yeni gelişen gecekondu bölgelerinde okul yeri ararken tanık olduğumuz cami yapımları ayrı bir olay, ayrı bir alem. O yörelerde arazi mafyaları beş - altı dönümlük bir yeri dikenli telle çevrilip, tellerin üzerine kocaman yazılarla "CAMİ YERİ" levhaları asıyorlar. Çevre, gecekonduculara satılıp yağmalandıktan sonra, beş altı dönümlük cami yeri küçültülüp beş yüz metrekareye indiriliyor, briketlerle inşaata başlanıyor. Duvarlar örülüp, çerçeveler takılıp, Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan cami için kadro isteniyor. Sonra... cami çevresinde kalan geniş arsa eski fiyatın beş - altı kat fazlasına rahat satılabiliyor. Milyarlarca liralık kazanç, devlet arazisi üzerinden mafyanın cebine doluyor.

Bugün, boşalan köylerde kapalı okulların yanında cemaatsız camiler köylerimizi şereflelendirmeye devam ederken, köyleşen şehirlerimizdeki cami inşaatları da arazi mafyasının ceplerini dolduruyor da dolduruyor...

Sayıları yetmiş bine varan bu camilerle din bezirganlığı yapan politikacıların arka bahçeleri de yurt çapında geniş çiftliklere dönüşmüş oluyor.

15/11/2002

BİR ZAMAN

Mehmet ERGÖNÜL

Kibir kâbesinde uyurken insan
Toprağa sessizce düştüm bir zaman.
Kuş uçmaz yollardan görünmez çağa
Çalına çırpına koştum bir zaman...

Düzen tutmaz oldu sazımın teli
Kanlı, çamur gibi dünyanın hali
Taptuk Dergahı'nda Yunus misali
Sabır kazanında piştim bir zaman...

Saydım yıldızları astım göklere,
Aktı yüreğime bin susuz dere,
Felek taş yağdırdı güldüm kadere,
Ham hayal peşinde koştum bir zaman...

Üfledi, uyandım İsrafil sûru,
Okudum İncil'i, Tevrat, Zebur'u,
Dolaştım dünyayı, gözledim Tur'u
Hangi yola gitsem şaştım bir zaman...

Kör dövüşlerinde ölen bir erim,
Ne adım sanım var ne belli yerim,
Maviden karaya düştü göklerim,
Kara sevdalıya baştım bir zaman...

Koştum arabaya yağız atları,
Ağladım, dolaştım, dar sokakları,
Sezdim yüreğimde var olan varı,
Şimdi gerçek oldum, düştüm bir zaman...

2002 YILINDA TÜRKİYE'DE VE DÜNYADA MEYDANA GELEN OLAYLAR

Dergimiz, elinizdeki bu sayısı ile 2002 yılını noktalıyor. Bu yıl, ülkemizde ve dünyada birçok olaylar yaşandı. Büyük bir kısmı tarihe geçecek olan bu olaylara kısaca göz atalım:

Ecyat Kalesi Yıkıldı. Suudi Arabistan kralı, Mekke kentindeki 350 yıllık Osmanlı eseri Ecyat Kalesi'ni turistik otel yaptırmak için yıktı. (1 Ocak 2002)

Euro Kullanıma Girdi. Avrupa Birliği ülkelerince para birimi olarak kabul edilen Euro bu yılbaşından itibaren yürürlüğe girdi. (1 Ocak 2002)

Nazım Hikmet Yılı. Şiirleri birçok dünya diline çevrilen ünlü ozanımız Nazım Hikmet, doğumunun 100. yılında (bu yıl) UNESCO tarafından NAZİM HİKMET YILI ilan edildi. (15 Ocak 2002)

Yeni Türk Medeni Kanunu. Birçok maddesi değiştirilen, özellikle kadın-erkek eşitliğini pekiştiren yeni Medeni Kanunumuz bu yıl başında yürürlüğe girdi. (1 Ocak 2002)

Bolvadin'de Deprem. Afyon'un Bolvadin ilçesi merkez üssü olan, 6.0 şiddetindeki deprem, 44 kişinin ölümüne ve 150'yi aşkın bina-
nın yıkılmasına neden oldu. (3 Şubat 2002)

Türk Barış Gücü Afganistan'da. Çok uluslu Barış Gücü kapsamında 14 subay, 21 assubay ve 231 erden oluşan Türk Barış Gücü Afganistan'da görevlendirildi. (17 Şubat 2002)

Yasaklı. Saadet Partisi'nden ayrılan yan-

daşlarıyla AKP'yi kuran eski İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayyip ERDOĞAN'ın Anayasa Mahkemesi'nce parti kurucusu olamayacağı açıklandı. (18 Mart 2002)

Devlet Sanatçılığı. Süleyman DEMİREL'in Cumhurbaşkanlığı döneminde 89 kişiye verilen devlet sanatçılığı unvanı, Danıştay'ın iptal kararıyla sona erdi. (10 Nisan 2002)

B.Ecevit'in Hastalığı. Mayıs ayında rahatsızlık geçiren Başbakan Bülent ECEVİT'in hastalığı uzayınca ekonomik kriz başladı. Politik ortam yavaşladı ve işler giderek aksadı, seçim ufukta görüldü. (17 Mayıs 2002)

Futbolda Dünya Üçüncüsü. Futbol tarihinde ikinci kez katıldığımız Dünya Futbol Kupası'nda Milli Futbol Takımımız Güney Kore takımını yenerek dünya üçüncüsü oldu ve adımızı dünya futbol tarihine altın harflerle yazdırdı. (29 Haziran 2002)

Ağın, Köprüsüne Kavuşacak. Keban Baraj Gölü'nün olduğu 1974 yılından beri köprüsüz kalan ve ulaşım güçlüğü çeken AĞIN'ımız için Karamağara köprüsünün temeli düzenlenen bir törenle atıldı. (11 Temmuz 2002)

Nöbet Değişimi. Emeklilik süresi dolan Genel Kurmay Başkanı Hüseyin KIVRIKOĞLU'nun yerine Kara Kuvvetleri Komutanı Hilmi ÖZKÖK atandı. (31 Temmuz 2002)

Atletizmde Dünya Şampiyonu. Alman-

ya'nın Münih kentinde yapılan atletizm şampiyonasında 1500 metre finalini birincilikle bitiren 23 yaşındaki milli atletimiz Süreyya AYHAN dünya şampiyonu oldu ve altın madalya aldı. (12 Ağustos 2002)

Avrupa Birliği'ne Doğru. Genel seçime gidecek olan TBMM, bugünkü olağanüstü toplantısında Avrupa Uyum Yasaları diye adlandırılan yasayı kabul ederek bir tarih yazdı.

(2 Ağustos 2002)

Önemli Maddeler: Ölüm cezası kalktı, dernek ve vakıflar için kolaylıklar sağlandı, ana dilde eğitim (Kürtçe) izni çıktı. Yabancı vakıflar şube açacak.

Banka Boşaltanlar Serbest. Yirmiye yakın bankanın içini boşaltarak ülkede büyük ekonomik krize neden olan ve tutuklanan bankacıların son tutuklusu Yahya Murat DEMİREL de serbest bırakıldı. (13 Eylül 2002)

Saddam'a Güven Dopingi. Komşumuz Irak'ta Cumhurbaşkanlığı seçimi yapıldı ve Saddam Hüseyin 7 yıl için yeniden seçildi. (16 Ekim 2002)

Rus Tipi Operasyon. Moskova'da bir tiyatro salonunu basan 53 kişilik Çeçen yanlısı bir gruba karşı Rus komandoların uyutucu gaz kullanması sonucu 118 Rus rehine ile 50 Çeçen militan öldü. (23 Ekim 2002)

Etna Yine Coştu.İtalya'nın Sicilya adasındaki Etna Yanardağı çevreye korkulu lavlar saçarak yeniden parladı. (27 Ekim 2002)

Tek Parti İktidarı. Milletvekili genel seçimine katılan 18 partinin (CHP) hariç, hepsini

eleyen AKP, iktidar oldu. (3 Kasım 2002)

58. Hükümet. Başbakan Abdullah Gül'ün kurduğu Hükümet Meclisten güvenoyu alarak göreve başladı. (28 Kasım 2002)

Azra Akın Dünya Güzeli. Londra'da yapılan Dünya Güzellik Yarışmasında Türkiye güzeli Azra AKIN 2002 yılı Dünya Güzeli seçildi. (7 Aralık 2002)

2004'e Randevu. Kopenhag'da toplanan Avrupa Birliği zirvesi, Türkiye'nin birliğe alınması için müzakereye başlama tarihini 2004 yılı Aralık ayında saptayacağını bildirdi. (13 Aralık 2002)

Siirt Seçimi İptal Edildi. AKP'nin başvurusu üzerine Yüksek Seçim Kurulu Siirt'li Milletvekili seçimini iptal etti ve o ilden milletvekili seçilen Fadıl AKGÜNDÜZ, vicahiye çevrilen tutuklama kararı üzerine tutuklanıp cezaevine konuldu. (10 Aralık 2002)

Mehmet Ağar Genel Başkan. Doğru Yol Partisi'nin 7. Olağan Kongresinde, Elazığ Milletvekili değerli hemşehrimiz Mehmet AĞAR Genel Başkanlığa seçildi. Kutlar başarılar dileriz. (14 Aralık 2002)

Dergimizin bu sayısının 9. sayfasında Mehmet AĞAR'ın biyografisini veriyoruz.

Terör Yine Bir Can Aldı. Ankara Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Necip HABLEMİTOĞLU, Çankaya'daki evinin önünde uğradığı silahlı saldırı sonucunda yaşamını yitirdi. (18 Aralık 2002)

BURUK HAYALLER DOLDU

Dr. Galip UZUNCA

Yıllar gelip geçtikçe bir bilsen neler oldu
Neşe dolu şen gönlüm gayrı pür keder oldu
Rengârenk nevbaharım hazanla heder oldu
O sevdalar yerine buruk hayaller doldu.

Ben de meftunu idim hoş bir ahû gözlünün
Gönlümü dilşad eden hoş o şiirsel sözlünün
Divanesi olduğum nazlı güler yüzlünün
O sevdalar yerine buruk hayaller doldu.

Yıllar gelip geçse de hatıralar biter mi
Kalplere nakşolan o ilk aşklar hiç gider mi
Gönülleri kavuran hicran yeli diner mi
O sevdalar yerine buruk hayaller doldu.

HÜZÜN DÖNENCESİ

İlhan DEMİRASLAN

Bir hüznün ki yaşlı ve yorgun gelir
Bilmem ki kaçınıcı gelişidir bu.

Sanki bir yolcuya dökülen sudur
Birinin gurbete gidişidir bu.

Kutsal bir öykünün gizemi gibi
Belki çok ölümsüz bir dişidir bu.

Belki bir Afrodit, esmer Afrodit
Ve belki de bir şeytan işidir bu.

Bir hüznün ki yaşlı ve yorgun gelir
Bilmem ki kaçınıcı gelişidir bu.

ÇOCUKLARIMA

Em. Öğ. Mustafa KABASAKAL

Babamın manevi yönden büyük değeri olan bu yapıtını, bugünün yazısı ve Türkçesine çevirmeyi kutsal bir görev olarak düşünmüştüm. Böylece O'nun yakınları, çocukları O'nu daha iyi tanıyacaklardı.

Çankırı'da bulunduğumuz sırada yanıma gelen kardeşim Ahmet ile daktilo etmeye başladık ve yarısına kadar yazdık. Ancak, o zaman babamın ağıdalı Osmanlıca dilini çevirmeyi düşünmemiştik. Aslında Ahmet'in izni de bittiği için bu çalışma bu durumda kalmıştı.

Bu kez, kızım Yurdanır'ın teşvikiyle yeniden çalışmaya başladım. Babamın yazılarındaki ruh ve anlamı bozmadan Arapça kelimeleri Türkçeye çevirdim. Babamın bu uygulamayı boş karşılayacağına inanıyorum.

Babamın "Giriş" yazısında çocuklarını, torunlarına miras bırakamayışının ezikliği okunmaktadır. Halbuki, bizlerin en büyük mirasa, bu yapıtla kavuştuğumuzu evlatları ve torunlarının vekili ve büyük oğlu olarak onayladığımı en büyük bir görev olarak belirtmek isterim. Kaldı ki O, gücü ölçüsünde maddi miras da bırakmıştı.

.....
Babamın Türkçesi, yaşam düzeyi ve koşulları bakımından çok geride kalmıştır. Babam yazılarını 14.2.1935 ile 5.5.1936 arasında yazmıştır. Gözlerinin çıkardığı engel dolayısıyla yaşamının sonrakı kesimlerini yazamamıştır. Bu neden-

le özyaşamında bıraktığı yerden sonrasını özellemeyi gerekli gördüm.

Babam hak, hukuk yönünden sağlam karakterli bir insandır. İnandığı bir konuda başkalarının düşünce ve önerilerini dinlemezdi. Öğretmenlik süresi, 19.5 yıl kadarken emekli olmayı kafasına yerleştirmişti. Çünkü, yaptığı görevle aldığı maaşı hakketmediği inancındaydı. Halbuki, çok değerli bir öğretmenliği vardı. Fiziksel ve beyinsel gücü ile daha on sene çalışabilecek durumdaydı. Şayet yönetim onun yetersizliği kanısında olsaydı yukarıdan emekli edilebilir, dolayısıyla zor durumlara düşmezdi. Bu konuda yapılan önerileri dinlemedi. Kendi isteği üzerine emekli oldu. Toplan, 800 lira sözde ikramiye verildi. Bu, mihnetle geçen başarılı bir çalışma yaşamının nankörce sunulan ödüllü idi. Emekli maaşı bağlanmamıştı.

O zaman ben Askeri lisede, kardeşlerim henüz ilkokul çağında idiler. Durum bunalımlıydı. Bağ ve tarlalar işletilemiyor; işletilse de ailenin geçimini sağlayacak verim alınamıyordu. Başka bir gelir kaynağı da yoktu. Babam bu durumda yerinde bir kararla, 800 lirayı sermaye yapmış ve bir dükkân açmıştı. Zamanın yoksul Ağın'ında bu dükkân da bol bir kazanç sağlamamış; ancak, ailenin günlük gereksinimlerine zayıf bir destek olabilmıştır. Bu dükkânın ömrü de sekiz yıl kadar sürmüş, yine bunalım çemberinin başlangıç noktasına gelinmişti.

Babam, hayli ilerlemiş yaşı ve güçsüz

durumuna bakmadan çiftçilik yolunu da denemiş; ancak, birkaç yıl daha çabalamıştı.

1944 yılında gözleri tümüyle kapanan babamı Ankara'ya getirterek ameliyat ettirmiştik. Ancak, yolunu görebilecek kadar bir sonuç elde edilmmişti. Bu sonucun verdiği umutla, Iliç'ta görevli, yakın dostumuz, rahmelli Mehmet Asyali'nin aracılığıyla orada başladığı öğretmen vekilliği de kadro öğretmeninin atanması dolayısıyla birkaç ay içinde sona ermişti. Kısaca, hangi dala el atılsa dal elinde kalıyordu.

Bu arada kardeşim Ümmügülsüm evlenmiş, Ahmet lise birinci sınıfa geçmiş, İstanbul'a yanımıza gelmişti. Osman ortaokul için Arapkir'de bulunmaktaydı.

Benim aileye yapabildiğim yardım bir hiç durumundaydı. Sıkıntılı yaşam, 1950'den sonra bağlanan emekli maaşına kadar sürüp gitmişti. Bu maaş akmasa da damlıyor, hiç değilse babama moral desteği sağlamış oluyordu.

Bu sırada annemin sağlığı bozulmuş, yapılan tedavilerden sonuç alınamamıştı. 1964 yılı başında Ankara'ya getirdik. Gülhane'ye yatıracaktık. Ne yazık ki, onu kurtaramadık.

Anamın ölümü nedeniyle maddi ve manevi en yakın desteğinden yoksun kalan babamda çöküntü başlamıştı.

Bir süre Gülhane'de yatırarak tedavi edilmesine çalıştık. Sağlığına kavuştuktan sonra, bütün ısrarlarımıza rağmen, iki aydan fazla Ankara'da kalmamıştı. Keban'da öğretmen Ali ve kardeşim Şadan'ın yanına götürdüm. Yeniden hasta-

lanınca Keban'a giderek Elazığ Askeri Hastanesi'ne yatırdım. On beş gün sonra iyileştiği söylenerek taburcu edildi.

Birlikte Keban'a döndük. Az çok morali yerine gelmişti. On beş gün kadar yanında kaldım ve müsaadesiyle Ankara'ya döndüm.

Kısa sürede sağlığının bozulduğu bildirildi. Bu durumuyla altı ay kadar daha yaşamış ve mihnetli yaşamını bitirmiştir.

Bu sırada Amerika'da olan Yurdanur'a ölüm haberini şöyle bildirmiştim:

"Babam sonunda geri dönülmez son yolculuğuna çıktı. Şanssızlık ve yaşamın acı tesadüflerinin araya girmesiyle zamanında haber alıp son nefesine yetişemedim. Ali ile Şadan, muayene için Elazığ'a, Fahrettin (Halam oğlu) Malatya'ya gitmiş bulunuyorlar.

Babamın durumu o gün ağırlaşıyor. Çocuklar, o akşam Ağın'a dönüyor ve sağlığına yetişiyorlar. Babam 14 Ekim 1966 günü saat 03.20'de son nefesini veriyor. Ölüm haberini alır almaz yola çıktım. Acılarına merhem bulurum umuduyla Ağın'a gitmişim. Orada babamın henüz buğusu üzerinde taze mezarını buldum. Onun bulgur bulgur toprağına yüzümü sürerken, ölümün bir toprak tümseğine dönüşmüş gerçeğinin kucığıma dolduğunu ve yaşamın er geç bu olacağını bir kez daha öğrenmişim. Orada önümdeki sağır tümseğe kapanarak babamın bir metre üzerinde, ona karşı görevlerini hakkıyla yapamamış bir çocuk acziyle ağladım."

Nur içinde yatsınlar.

Hüseyin KABASAKAL / 26 Kasım 1991

ÖNSÖZ

Dünyada herşey ve her durum kalımsızdır. Bu kanun bozulamaz. Bununla birlikte, bu kanunu okuyup umutsuzluğa düşenler aldanmış; dünya ve ahiretini yıkıp yoketmişlerdir. Bu kalımsızlığa karşın, doğa kanunu para biriktirmek ve neslin sürdürülmesini sağlamak için düştünce aşılması yapar. Gelişmiş kimseler, bu yöntü iyi kavrayarak, kazançlarının (gelirlerinin) değerini bilerek zengin olurlar; yaşadıkları süreyi bolluk ve mutlulukla geçirirler.

Ben çocukluğumdan başlayarak vaktimin değerli dakikalarını boşuna geçirmek istemedim. Olabildiğince tutumlu olmaya, böylece kendimi ve yavrucuklarımı sıkıntıda bırakmamaya çalıştım. Para biriktirmedimse de yoksul da olmadım. Zengin olabilme koşulları elverişsiz olduğu gibi, yazgının ters görüntüleri de bu amacın oluşmasına engel oldu. Örneğin, babam yoksuldu. Bu durumda hedefe ulaşmak için kurulacak fabrikanın temeli yoktu. Bu temele konacak bir taş bile hazır değildi. Temeli kazacak ve yapının yapım gereçlerini hazırlayacak kişi, hep ben olacaktım.

Bunun dışında, alınyazısı beni gençliğimde hırpaladı; en büyük görevleri yapmamda en önemlisi gözlerimi bozdu. Yapımın doğuştan zayıf olmasıyla birlikte gözlerimin kaybı, ruh ve madde varlığını kökten sarstı. Bununla birlikte direncim sarsılmadı. Bu yarım varlıkla yaşam savaşına giriştim. Sağa sola çarpıp çırpındım, yaşadım. Kökenimin sürekliliği için gençliğimi, gücümü, sevgili yavrularımın yaşamasına feda ettim; sanki başarılı da oldum.

Büyük oğlum Hüseyin'in ilk, orta ve yüksek öğrenimini sağladım. Kızım Gülsün'ün ilk öğrenimini bitirttim. Öteki yavruları da ömrümün vefusına bırakıyorum.*

Evet, zengin olamadım. Çocuklarıma, torunlarıma miras bırakamayacağım. Eğer onları yaşamsal biçimde terbiyede başarılı oldumsa, kendimi mutla yaşamış ve ölmüş bileceğim.

Tarih, her ulusun yaşamında ulaştığı ilerleme ve bolluğun veya içine düştükleri gerileme ve çöküntünün nedenlerini göstererek geleceğin esenliği için dersler verir. Böylece, uluslar, şimdiki zamanı yaşarken geleceği gösteren bu aynayı kullanmaya ve korumaya önem verirler.

Bunu göz önünde bulundurarak ben de çocuklarıma bir tarih niteliği taşıyan şu yapıtımı yadigâr bırakmak isterim. Bana birer "hayırlı halef" (onurumun devamı) olmaları dileğinde bulunduğum değerli çocuklarım, umarım ki bu önemsiz mirasımı değerlendirirler, içindekileri benimser ve yaşamlarında uygularlarsa ruhumu şenlendirmiş olurlar.

İnsan bir güneşe benzer; doğar, aile dünyasına umutlar, avuntular verir, yaşar ve yaşatır; ailenin yaşam meyvelerini olgunluğa ulaştırır ve ölür. Bu kez çocukları o güneşin yerini alırlar. Böylece bir nesil uzamış olur.

İşte ben de ailemizin yaşamına doğmuş bir güneştim. Doğduğum anda anne ve babama umutlar ve avunmalar getirmiştım. Gündüzüm büyüklerimin son yaşamını devam ettirmeye, biricik kardeşimin ve üç yavrusunun ve dünya bağına atılan beş fidanımın gelişmesine gereken sıcaklık ve ışıklarını veriyordı. Ancak, gündüzüm kâh açık kâh sisli ve dumanlı geçti. Işık ve sıcaklığımdan en büyük yarar sağlanamadı.

Doğuştan zayıftım. Işığımın vurduğu fidanlarımın yaşama öğelerini aldığı toprak, besleyici değildi. Çünkü büyüklerim yoksuldu. Bu nedenle istenilen gelişme ve genişlemeyi sağlayamadım.

İşte bu eksiklerimi belirterek, bağışlanmam için çocuklarım ve torunlarıma geleceklerinin sağlanması amacıyla bu yapıtı yazmayı uygun buldum. Tanrı'dan başarı dilerim.

30.12.1935 - Pazar
Mustafa KABASAKAL
(devam edecek)

GİTTİN EBEDİYEN

S. Selami TAŞBAŞI

Çaktı şimşekler, gürledi gökler
Bir ses uğuldadı kulaklarımda,
İnanamadım, durdum dinledim,
“Sizlere ömür, baban” diyordu.

Dünya döndü başımda, fırlıdak oldu,
Gittin görünmeden kül yetim kaldım.
Çektin hayatın bunca kahrını
Uğraştın, didindin, durmak bilmeden.

Bir dilim ekmek, biraz su için,
Hayırsız evlatlar, hep bizler için.
Gördün azraili o koca gücüyle!
Dermansız dizlerin çözüliverdi.

Yapıştı yakana bir dağ başında
Teslim ettin ruhunu hiç direnmeden.
Bıraktın dünyanın boş saltanatını,
Gittin ebediyen haber vermeden.

Gelmiyor bir yardan “ah balamların”
Bahçeyik’ten, Eğrik’ten ne Çölmeker’dan,
Yok artık samimi dost şakaların,
Gittin ebediyen haber vermeden.

Köşen boş kalmış, pipon tütmüyor,
Baykuşlar üşüşmüş güllü bağına,
Bülbüller yas tutmuş bir kez ötmüyor,
Ateşler düşürdün tüm varlığıma.

Gittin ebediyen haber vermeden.
Kırılsın feleğin çarkı kırılsın.
Bu gönül nasıl, nerede teselli bulsun,
Yerin cennet olsun, ruhun şad olsun
Gittin ebediyen, babam yok artık.

15/06/1962

İLK ÖĞRETİMDE EĞİTİM

Nazım ERCAN
Emekli öğretmen

Türk Milli Eğitimi, Ulu önderimiz, baş öğretmenimiz büyük ATATÜRK'ün amaçladığı yoldan çıkmış gibi görünmektedir. Okullarımızda çocuklara milli duygu, vatan sevgisi, millet malı, saygı gibi duygular verilmiyor. Öğretmen arkadaşım sınıfta kendi programını gerçekleştirmek istiyor. Düşüncesi idareye karşı sorumlu, yıl sonu plan-programı bitti mi diye sorulacağından korkuyor. Öğretmen planlarını yaparken neleri, nasıl, hangi davranışları ve amaçları gerçekleştireceğini düşünür, planlarını yaparsa dersinin akışı içinde millilik ruhunu verebilir.

Sokaktaki bir öğrencinin sokak lambasını taşıdığını gördüğümüzde, yazık, devlet malı dendiğinde 7, 8. sınıf öğrencisi hayretle bakıyor. Haklı, çünkü sosyal bilgiler ve hayat bilgisi derslerinde bu davranışlar verilmemiş. Öğretmenin dersi ne olursa olsun, fırsat eğitimini gözden kaçırmamalı.

Okullarımızda sadece öğretim ve not verme düşüncesi hakim. Bu düşünce bizi istediğimiz hedefe götürmez. Çağdaş eğitim, öğretime ihtiyaç duyulduğu bir dönemdeyiz. Dünya barışa, sevgi ve saygıya gidiyor. Avrupa Birliği'nin amaçlarından biri de budur.

Öğretmenlerimize okullarında bu davranışlar kazandırılmalı ki çocuklarımıza da onlar aktarsın. Sadece matematik, fizik, kimya vs. derslerini ezberletme ile çağı yakalamak çok yanlış. Eğitim eşit yürütülmeli. Türk Milli Eğitimi o zaman ulusumuzu arzulanan hedefe götürecektir. Çağdaş uygarlıklar seviyesinin üstüne çıkıp devletimizi dünya üzerindeki gerçek yerine getirmiş oluruz. Avrupa Birliği'ne de koşulsuz girmiş olacağız. Demokratik, laik, sosyal, hukuk devletinin varlığını eğitim-öğretim gerçekleştirilecektir.

D U Y U R U

Ülkemizin geçirmekte olduğu ekonomik bunalım nedeniyle, sürekli olarak baskı ve posta masrafları artmaktadır. Bir süreden beri bir derginin yurt içi posta masrafı 500 bin lira olmuştur. Bir yılda abonelere gönderdiğimiz 6 derginin sadece posta gideri 3 milyon lirayı bulmaktadır.

Bu miktarın yıl içinde daha da artacağı düşünülürse abone bağışının yarısına yakını posta masrafını ancak karşılayacaktır.

Bu durumda, Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, 2003 yılı abone bağışının:

YURT İÇİ ABONELERİ İÇİN 15 MİLYON LİRAYA,

YURT DIŞI ABONELERİ İÇİN 25 MİLYON LİRAYA,

yükseltilmesi zorunlu görülmüştür.

Okurlarımızın abone bağışlarını Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nin 101843 no.lu posta çeki hesabına GECİKTİRMEYEN (sene başında) göndermelerini önemle rica ederiz.

ÖĞRETMENLER GÜNÜ NEDENİYLE

Nazım ERCAN

Aşağıda isimlerini belirttiğim Şenpınar doğumlu öğretmen arkadaşlarımızla gurur duyuyoruz. Milli Eğitimin çeşitli kademelerinde hizmet verip aramızdan ayrılan arkadaşlarımıza Tanrı'dan rahmet, emekli olarak yaşamlarını sürdüren değerli arkadaşlarımıza sağlık ve esenlikler, çalışmakta olanlar ile tüm öğretmenlerimize başarılar dileyerek, 24 Kasım Öğretmenler Günü'nü kutlarız.

ŞENPINARLI ÖĞRETMENLER

1- Adalet DİRİCAN	43- İsmail ERTÜRK
2- Adnan BOZKURT	44- İsmail YAZGIN
3- Adil ERCAN	45- Kamil BİLGİÇ
4- Ahmet ÇELİK	46- Leyla Ercan YAZGIN
5- Ahmet ÇEVİK	47- M.Kemal GÜNDOĞDU
6- Ahmet ERTAŞ	48- Mehmet ÇEVİK
7- Ahmet KORKMAZ	49- Mehmet ERBEN
8- Ahmet Rahmi ERCAN	50- Mehmet ERCAN
9- Ahmet ŞENPINAR	51- Mehmet ERDEM
10- Akif ÇEVİK	52- Mehmet ERTAŞ
11- Ali AYDIN	53- Mehmet KARAOĞLU
12- Ali YALÇIN	54- Mehmet KORTİKOĞLU
13- Aynur AVLAR	55- Mehmet KÖSEOĞLU
14- Aynur ÖZBEN	56- Mehmet YAZGIN
15- Ayşe AYDIN	57- Mesut ERCAN
16- Ayşe ERDEM GÜNDOĞDU	58- Murat ERCAN
17- Ayşe GÜNDOĞDU	59- Mustafa ÇELİK
18- Ayşe KARAOĞLU	60- Mustafa ÇEVİK
19- Bekir ERTAŞ	61- Mustafa ONARLIOĞLU
20- Efraim ERCAN	62- Mustafa YAZGIN
21- Elvan USLU	63- Mükerrime ÇELİK
22- Eyüp Ali TAŞBAŞI	64- Münevver AYDIN
23- Faruk AYDIN	65- Münire ERCAN
24- Fatma ERDAĞI	66- Nami TÜRKİÇİN
25- Fatoş YALÇIN	67- Nazan AYDIN
26- Fuat ERBEN	68- Nazım ERCAN
27- Hakan ERTÜRK	69- Nihat ERTAŞ
28- Halis ERCAN	70- O.Zeki GÜNDOĞDU
29- Halit ERBEN	71- Osman GÜLER
30- Hanife GÜNDOĞDU	72- Osman YALÇIN
31- Hasan AYDIN	73- Özay DEMİREZER
32- Hasan ÇELİK	74- Özgül GÜLER
33- Hasan ÇEVİK	75- Özlem ERTAŞ
34- Hasan ERDAĞI	76- Recai ERTÜRK
35- Hasan ERTAŞ	77- S.Tarık ERCAN
36- Hatice ERBEN	78- Sevim ERCAN
37- Hatice GÜNDOĞDU	79- Sevim ERTAŞ
38- Hikmet ERTAŞ	80- Süleyman ERBEN
39- Hüseyin USLU	81- Süleyman KORKMAZ
40- İbrahim ÖZBEN	82- Şerif GÜNDOĞDU
41- İhsan KARAOĞLU	83- Tanju DEMİRKOL
42- İlyas AYDIN	84- Tülin ERTAŞ
	85- Ümit ERTAŞ

SUSUZLUĞA SON VERMEK

Ercan ORHAN

Çiçekçi amca
Çiçekçi amca
Bir demet çiçek ver bana
Götüreyim sevgilime

Öyle çiçekler ver ki
Gözleri ışınsın görünce
Çiçekçi amca
Sevgilim aşık olsun
Güzel çiçeklerine

Baloncu amca
Baloncu amca
Bir balon ver bana
Mavi olsun rengi de
Ya da yeşil olsun
Mutlu etsin yalnız bebeleri
Unuttursun tüm dertleri

İnsan amca
İnsan amca
Minik bir sevgi ver bana
Mutluluk ağacından
Dalından koparma
Taze taze ver
Kokusuyla kaplasın tüm evreni
O bile yeter!

Ankara - 1980

EMEKLİ ASKERE MEKTUP

Şeref Bedri ERDEM

Bariş zamanında, doğal ve ekonomik afetler sırasında en çok korunup gözetilen, hiçbir şeyinin eksik bırakılmasına izin verilmeyen yerler, askeri okullardır.

Kitleler soğuktan donarken askeri okullar sıcak, çok insan açken askeri okul mutfakları dolu, insanlar yalınayakken, onlar potinli, millet çıplakken onlar kaputludurlar.

Okul bittikten sonra da askerin, eski deyişle, imtiyazı devam edecektir. Asker, maaşıyla elbise, ayakkabı almaz, asker dolmuşu binmez, asker çok kere kira vermez.

Saydığım bu ayrıcalıklar ne çoğunun sandığı gibi bedava ne de beyhudedir.

DEVLET yani TÜRK MİLLETİ asker evladının hayatını küçük yaştan satın alır.

Savaşta, ille de günün savaşında kim ölür, kim kalır bilinmez ama cephede askerin göğsü millete siperdur.

Onun için millet askerin yediğini de giydiğini de önceden helal etmiştir.

Savaş zamanının şartları başka ve ağırdır. Oraya girmeyeceğim.

Harp olsa asker ya şehit olup canını, ya gazi olup kol veya bacağı verip borcunu ödeyecekti.

Bundan kuşku yok.

Otuz yıl geçti, savaş olmadı asker emekli oldu.

Alış-veriş bitmemiştir.

Devlet askeri evine yollarken silahını almamıştır. Bu vatan, millet, devletin temel prensipleri tehlikeye düştüğünde, askerin muvazaf (GÖREVLİ) kalacağı demektir. Düşman cepheyi yarıp vatan sathına yayılabilir, yobaz otoriteyi aşip sokağa dağılabilir, yalancı dünya cennetçileri gemi aızıya almış olabilir, sözde milliyetçi kolladığı fırsata ulaşmış olabilir.

Millet silahsız, çaresiz, sahipsiz kalmışsa, ihtiyar asker silahını çıkarıp milletin, devletin ve temel prensiplerine koruyuculuk görevini sürdürmek zorundadır.

Belki de millete, devlete borçlu olduğu canı, yahut kolu, bacağı vermenin sırası yeni gelmiştir.

Görüyorum ki, aşırı uçlarda; kökten dinci, radikal milliyetçi, bölücü ve marx'ist olmuşlar, aralarında emekli askerleri görmeye çok hevesliler.

Belli ki, amaçları askeri askere karşı kullanmaktır.

Bir asker, HİKAYEYİ GÜVERCİN-HİKAYEYİ GEYİK menkıbelerini, HAYATTÜSSAHABEYİ okumaya fırsat bulamamış, ihtimal MIZRAKLI İLMÜHAL'i de inceleyememiştir.

Emekli olunca biraz da hayatın ötesini düşünmek, anlamak durumunda olması çok normal, belki hatta zorunludur.

Tehlike burada başlar.

Hemen her çevrede şöhretli mürşitler, hele bunların yurt çapında binler, bazen milyonlarca müridi olan aydınlatıcılar için, emekli asker hazinedir.

Onlar çok fazla emek çekmeden, albayımı, paşamı, başçavuşumu cennete götüreceklerdir. Hazretin ilmi hudutsuz, hoş görüşü emsalsiz, kerameti aşikar...

İbadetsiz geçen seneler şimdi, şeyhin huzurunda sırttan atılması bir yüke dönmüştür.

Halbuki aslı asla öyle değil.

O HİZMET BAŞINDAN BERİ BİR İBADETTİ...

Namazlarınızı kılmamış, oruçlarınızı tutmamış olabilirsiniz.

Değilim ki, kimsenin hakkını yemediniz. Yalancılık, iki yüzlülük etmediniz. Nahak yere can yakıp menfaat edinmediniz. Emanete hıyanet etmeyip, zina etmediniz.

Şeyh oruçken siz nöbette, şeyh namaz kılarken siz tatbikatta idiniz.

Şimdi açın KURAN'ı okuyun.

Ne babanızın, ne imamın inancı, anlayışı sizi kurtarabilir. Onların inancında tarikatların, mezheplerin karmaşası sizi bocalatır.

Kurtuluş KURAN'dadır.

Temelde bütün kurtulanlar onunla kurtulmuşlardır. Bilin ki sizi kurtaracaklarını vaat eden mürşitlerin pek çoğu sizden daha çok kurtulmaya muhtaçtır.

Ancak KURAN konusunda iki şey söylemek gerek.

Otuz yıl çalışıp arapçayı öğrenip KURAN'ı fransızcaya çeviren adam müslüman olmamıştır.

KURAN:"ANLAMAK İSTEMEYENLE KURAN ARASINA BİR KALIP PERDE KOYARIZ" diyor.

Anlamak istemez, neyi aradığınızı bilmezseniz, KURAN sizi kendisinden uzaklaştıracaktır.

KURAN'ı bilmek, anlamak, dediklerini uygulamak için okumaya başlarsanız, başka mürşide ihtiyacınız olmayacaktır.

Üstelik onca emekten sonra milletiniz, devletiniz ve devletin temel prensipleri için bir yeni tehlike olma durumuna da düşmeyeceksiniz.

Unutmayın millete bir can, en azından bir kol, bir bacak borcunuz var.

Sizi can borcunuz olan TÜRKİYE CUMHURİYETİ'ne karşı kullanmayı kafalarının arka planında tutup size cennet vaadedenlere aldanırsanız, duyulacak pişmanlık cehennemden de azap verici olur.

AHMET UĞUR'A AĞIT

İsmail Nazım BEYDEMİR

Sekiz ekim salı günü, Ahmet UĞUR'um gitti,
AĞIN'dan aydın-saygılı, bir dostum daha bitti,
Polis emeklisi olan, bu aydının yokluğu,
AĞIN yöresi halkının, çağdaşlığını ditti.

Noman GENCOSMAN ölünce, APUŞMA'dan geldiler,
O'nun evine girerek, kapanmayı sildiler,
İzzet amca AĞIN olup, mahalleyi yaşattı,
Polis oğluna sevgiyle, aydınlığa girdiler.

Ahmet bir yıldır kahveye; kalkıp gelemey oldu,
Binemediği araba, kapı önünde durdu,
Hasta olmasına rağmen, yatmayıp otururdu,
Bir yıl böyle yaşar iken, sekiz ekimdi soldu.

Dokuzyüz seksenli yılda, ben DİYARBAKIR'dayken,
Ahmet Urfa'da polisken, bana geldi gezerken,
Erdal GENCAVDIN dost ile, Urfa'da birlikteydi,
Bana selamını verip, akşam giderdi erken.

APUŞMA'nın bağlarında, bol göbekler olurdu,
Meşeli bölgeye giren, bolca göbek bulurdu,
Ordan göbek toplayanlar, AĞIN'a getirirdi,
Ahmet'e de vererekden, bağnazlığı korurdu.

Ahmet'ime çok ağladım, O'na rahmet dilerim,
Babası, eşi, kardeşi, dostlarımı severim,
Çocuklarıyla hepsine, esenlikler dileyip,
Ben İsmail BEYDEMİR'im; hepize varol derim.

9 Ekim 2002- AĞIN

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği

BAYANLAR GRUBU TOPLANTISI

Ağınlı, yurdun neresinde olursa olsun, da-
ima sıla özlemi içindedir. Ağın'ı anmadan ge-
çirdiği bir günü yoktur. Bulunduğu yörede
hemşehri olarak bir aile bile bulunsa onu ara-
yıp görmek, görüşmek, onunla birlik ve daya-
nışma içinde olmak ister. Uzaklardan Ağın'a
seslenir, "Senden uzaktayım ama, bütün kal-
bimle ve bütün varlığımla seni yaşıyor, senin
için uğraş veriyorum" der.

Ankara gibi büyük kentlerde yaşayan Ağın-
lılar, bir ilçe nüfusunu oluşturacak kadar çok
sayıda olduğundan, hemşehriler arası yakınlaş-
malar daha geniş alanda oluşuyor. Bu gibi
kentlerde kurulmuş bulunan dernekler de, bi-
rer sivil toplum örgütleri olarak dayanışmayı
daha geniş alana yaymaya ve kentte yaşayan
bütün hemşehrilere ulaşmaya çalışıyorlar.

İşte bu bağlamda, Ankara-Ağın Kültür ve
Dayanışma Derneği Bayanlar Grubu da bir
araya gelerek bir çalışma programı hazırladılar.

Dernek merkezinde; Tezer KÜÇÜK baş-
kanlığında, Nihal GENÇAYDIN, Selma ÖZKUL,
Aysel BİLGİN, Nuran GENÇOSMANOĞLU,
Münevver KARADAĞ, Zeliha ERDOĞAN, Öz-
gül ONAT, Zennure UYSAL, Saliha NERGİS,
Leman ALPASLAN, Gülseren ÖZ ve Fatma
GÜNDOĞDU'dan oluşan BAYANLAR GRUBU
TOPLANTISI'nda şu kararlar alındı:

1- Bundan böyle her ayın ilk cumartesi gü-
nü saat: 13.30'da bayanların dernek merkezinde
toplanması,

2- 8 Mart DÜNYA KADINLAR GÜNÜ'nde
bayanlara yemek verilmesi:

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde Saat:
13.00'de Dikmen Polisevi'nde Ağınlı, Ağın dos-
tu hanımlar için bir yemek düzenlenmiştir.

Davetiyeler Dernek Merkezi'nden temin
edilecektir.

3- 11 Mayıs 2003 pazar ANNELER GÜNÜ
nedeniyle ailece verilecek yemekte özel piyan-
go tertiplenmesi:

a) Durumun tüm Ağınlı bayanlara iletilmesi,
b) Hazırlanacak piyango ürünlerinin en
geç 3 Mayıs Cumartesi günü yapılacak toplan-
tıya getirilip sunulması,

c) Ücret tespiti için yapılabileceklerin num-
ralandırılması,

4- Bahar ayında günlük geziler düzenlen-
mesi:

a) 19-20 Nisan 2003 günleri arasında ailece
yapılacak Safranbolu gezisinin düzenlenmesi,

b) 21 Mayıs 2003 çarşamba günü Beypaza-
rı gezisinin gerçekleştirilmesi.

5- Halk oyunları öğrenmek isteyenlerin
derneğe başvurarak kayıtlarını yaptırmaları,

6- 7 Haziran 2003 cumartesi günü yaz dö-
nemi tatilinden önce vedalaşma ve teşekkür
toplantısının yapılması,

7- Bayanlar Grubu'nun 22 Ocak 2003 çar-
şamba günü saat: 13.30'da tekrar toplanması
kararlaştırılmıştır.

ANKARA-AĞIN DERNEĞİ

BİZİM KÖY (Beyelması)

Fevzi ŞENER

-Değerli Büyük Şair Mehmet ERGÖNÜL abimize-

Önceleri demiştiniz ki:

“Uğra bizim köye uğra bir ara
Ekin tarlasında yeller nicedir.
Pembe bulutlarda güneş kaybolur
Akşam serininde yollar nicedir?”

Şimdi diyorum ki:

Uğramadın bizim köye bir ara,
Değilmi ki köyüm için bir yara?
Nice oldun? adresin de bilmiyim,
“ŞİİR DEFTERİ'nde” sen beni ara.

Ve işte bizim köy (Beyelması)

Tahıllarda başta gelir nohudu,
Ağustosta Hasbahçe'de yoğurdu,
Beyelması ne yiğitler doğurdu,
Meşhur adamlarla doludur dolu.

Sırakayalar'ı O'nun kaşları,
Zümrüt meşeleri O'nun saçları,
Akşam olur soğuk pınar başları,
Delikanlılarla doludur dolu.

Güz gelende üzümleri ballanır
Sepetini alan bağa yollanır,
Soğuk suya hevenk hevenk sallanır,
Rengarenk üzümle doludur dolu.

Ondan ayrılması ne kadar acı
Ayrılırken uğurlar kardeşle bacı,
Çünkü başımızın tacıdır tacı
Hasret kucağıyla doludur dolu.

SİGARANIN SOSYAL ve EKONOMİK ZARARLARI

Prof. Dr. Hasan SOLAK

Sigara sadece insan sağlığına zarar vermekle kalmamakta, gerek için şahıs ve aileye, gerekse bütün ülke ekonomisine çeşitli zararlar vermektedir. Söndürülmeden atılmış bir sigara izmariti evde, büroda, imalathanede, özellikle milli servetimiz olan orman bölgelerinde, benzin gibi yanıcı maddelerin bulunduğu yerlerde yangınlara sebep olarak ülke ekonomisine büyük zararlar vermektedir.

Günümüzde sigaranın ekonomik zararları arasında sigara içmeye bağlı ortaya çıkan trafik kazaları da hesaba katılmalıdır. Bu kazalar alkollü içkiler kadar olmamakla beraber, az da değildir. Sigara içerken tek elle araba kullanmak mecburiyetinde kalınması, daha önemlisi sigara dumanındaki nikotin ve karbonmonoksitin beyin hücrelerine etkisi ile yorgunluk, baş ağrısı ve reflekslerin yavaşlamasına bağlı olarak araba kullanan kimsede reaksiyon zamanı uzar ve çeşitli trafik kazalarının meydana gelişini kolaylaştırır. Bu nedenle araba kullanırken sigara kesinlikle içilmemelidir.

Sigara aynı zamanda çalışma ve işgücünü azaltan bir faktördür. Çalışma saatlerinde sigara içilmesi ile iş gücü ve verim azalır. Sigara içilmesiyle meydana gelen dumanlı hava sigara dumanındaki nikotin, karbonmonoksit gibi maddeler yukarıda söylendiği gibi yorgunluk ve baş ağrısı meydana getirir. Çalışma zevkini azaltır. Aynı zamanda sigara içenlerin içmeyenlere oranla daha çok hastalanmaları sebebiyle, iş gücü ve iş günü kayıpları artar, randıman düşer.

Sigara alışkanlığının başlamasının daha ziyade lise öğrencilerinin alt gelir grubundaki aile çocuklarında olduğu saptanmıştır. Bu çocuklar günlük harçlıklarının yarısını sigaraya harcamaktadırlar.

Yaşayan ve gelecek kuşakları bu afetten

korumada öğretmenlerimize, din hocalarımıza, ailelerimize, komutanlarımıza ve doktorlarımıza büyük görevler düşmektedir. Bu saydığımız kişilerin öncelikle kendilerinin sigara içmemesi gerekmektedir. Ülkemizde 10 yıl sigara ve diğer tekell maddelerine harcanan para ile birçok ekonomik problemler özellikle konut ve enerji meselesi halledilebilir.

Tütünün ekonomiyle ilişkisini değerlendirirken, sigara alışkanlığına bağlı hastalıklar ve erken ölümlerin yol açtığı zararları da dikkate almak gerekir. Sigara alışkanlığının yaygın olduğu toplumlarda sık görülen iş gücü kayıpları, sigaranın yol açtığı erken ölümler nedeniyle ortaya çıkan gelecekteki iş gücü kaybı v.s.

İş yerinde sigara içilmesi, sigara içmeyenlere ve genel olarak topluma ek bir ekonomik yük oluşturmaktadır.

Sigara alışkanlığının insan sağlığı üzerindeki etkileri nedeniyle ortaya çıkan ekonomik kayıplar, sigarayla ilgili çevresel zararlarla daha büyük boyutlara ulaşmaktadır. Bu zararların en başında orman yangınları gelmektedir. Sigaranın başlattığı orman yangınları gittikçe artmaktadır.

Orman yangınlarının yanı sıra sigaranın yol açtığı yangınlar, sanayi patlamaları ve çeşitli kazalar büyük ekonomik kayıplarla sonuçlanmaktadır.

Sigaranın yol açtığı can kaybına varan ekonomik yüklerin yanı sıra, sigara içilen yerlerde eşyaların ve havalandırma sistemlerindeki filtrelerin daha sık değiştirilmesi gerekmektedir. Sigara ayrıca gerektiğinden çok çöp üretmektedir.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz; yapılan birçok araştırma sigaranın yol açtığı kayıpların, tütünün sağladığı ekonomik kazançları çok aştığını göstermektedir.

ÜNLÜLER, FIKRA SEVEN KİŞİLERDİR

HAMAL ALİ PAŞA OLUR

Osmanlı padişahı **III. Osman**, çabuk öfkelenen bir kişi idi. O yüzden, sıkça sadrazam değiştirirdi. Bir gün de, sadrazam Hekimoğlu Ali Paşa'ya kızmış ve şöyle seslenmişti:

-Şimdi seni azlederim, hamallar ket-hudası Ali Usta'yı vezir yaparım.

Buna karşılık sadrazam şu yanıtı verdi:

-Evet, yaparsanız, ama o Hamal Ali Paşa olur, Hekimoğlu Ali Paşa olamaz.

ATATÜRK ve ALEMDAR MUSTAFA PAŞA

Atatürk, Osmanlı Padişahları içinde Yıldırım Beyazıt'ı, Yavuz Sultan Selim'i ve IV. Murat'ı beğenirdi. Sadrazamlar arasında beğendiği yoktu. Alemdar Mustafa Paşa'ya da çok kızardı. Bir gün:

- Biraz kültürlü olsaydı Cumhuriyet ilan ederdi, demiş.

O BENİM HOCAMDİR

İstanbul'un fethinde, Türk ordusu kente girince, **Padişah Fatih Sultan Mehmet** 22 yaşında tığ gibi bir delikanlı olarak, atının üstünde ve peşinde kumandanlarıyla yakınları olduğu halde, halkın alkışları arasında ilerlerken, halkın içinden bir kişi, hükümdar sandığı büyük bilgin Akşemsettin'e elindeki çiçek demetini uzatır.

Akşemsettin, önde ilerlemekte olan Fatih Sultan Mehmet'i göstererek:

- Sultan odur, ona götür, der.

Sultan Mehmet, hocasının bu sözünü işitir işitmez:

- Hayır hayır, der, ona veriniz. Gerçi Sultan Mehmet benim, ama o benim hocamdır.

EGEMENLİK SENDE AMA...

Ünlü reformcu **Martin Luther**, bir yakınının düğününe davet edilir ve sağdıçlık görevini de üstlenir.

Yemekten sonra geleneğe göre, yeni evlileri odalarına götürür ve damadın bir ayakkabısını yatağın üstüne koyarak şu öğüdü verir:

- Bu evde sen egemen olacaksın.

Ama hemen eklemeyi geciktirmez:

- Karın evde olmadığı sürece.

HOROZ HAKLI

Hüseyin Siret Özsever (Ozan), **Yahya Kemal Beyatlı**'ya son şiirini okuyor:

Şiir, "Rehgüzarımda bir garip horoz

Eyliyordu benimle istihza.

dizeleriyle sona eriyor. Bu dizelerin günümüz Türkçesiyle anlamı şöyle:

Yolumun üzerinde bir garip horoz

Benimle alay ediyordu.

Özsever, okuyup bitirince Yahya Kemal'e sorar:

- Üstat, nasıl buldunuz?

- Bence horoz haklı.

DIŞ KAPININ KİLİDİ

Mustafa YORULMAZ

İnsanlar dünyaya geldikleri, çocukluk ve gençlik yıllarının geçtiği yerlerden uzakta yaşıyorlarsa, zaman zaman bu yerlerin özlemini çekerler. Bu özleme, memleket hasreti deriz. Gurbet ellerde yaşam savaşı verirken, sıkça çocukluk ve gençlik günlerimizi anımsar, hayale dalar, geçmişimizi yaşarız. Çocukluğumuzda büyüklerimizin memleket hasretinden doğan anılarını hepimiz dinlemişizdir. Ve bu anılar hepimizin belleğinde iz bırakmıştır.

Memlekette bıraktığımız dedelerimiz, nelerimiz, anamız, babamız, amcalarımız, dayılarımız, velhasıl tüm akrabalarımız derken konu komşu gözümüzde tüter. Hasretleri gönlümüzü yakar. İki hemşehri bir araya geldiğinde hatıralar canlanır, dile gelir, güzel sohbet olur.

Günler ömürden gider, insanlar yaşlanır ve acı haberler gurbette alınır. Bir duyarsın deden, bir duyarsın nenen, derken anan, baban hakkın rahmetine kavuşmuşlar. Alışılmış bir düzenin halkaları gibi amcalar, dayılar ve komşular birer birer terketmişlerdir bu dünyayı. Geride hepsinden hoş bir seda kalmıştır. Aldığın her acı haber, senden koca bir parça koparmıştır. Gözlerden akan yaşa çoğu kez sigara dumanı karışmış ve dostlar seni teselli etmek için yarışmışlardır.

Bir gün gelir ki, geçmişinden kimseler kalmamıştır. Geçmişini aramaya başladığında mezar taşlarına kadar gidersin. Sonra onların emek verip bıraktıkları ev, bağ, bahçe, ağaçları hatırlar onlara koşarsın. Onlarla sohbet eder geçmişini yaşarsın. İşte dersin, şu dedemin diktiği dut ağacı, işte babaannemin su taşıdığı pınar, şu bağda üzüm koymuştuk küfeye. Ve akşam olup eve döndüğünde geçmişine

ne takılıp kaldığından, kapıyı açmak için ararsın cebindeki dış kapının kilidini. Eline soğuk bir demir parçası geçer, kapıyı açmak için uzandığında birden irkilirsin, elinde tuttuğun dış kapının kilidi. Kapının önünde öylece durur kilide takılırsın, onda geçmişini görürsün. Nesilden nesile, elden ele geçmiş kutsal bir emanet gibidir. Evet, işte bu dış kapının kilidi. Kapıyı her açış-kapayışta geçmişinin hatıralarını yüreğinde tazeler.

Evin girişinde duran tuz taşına gözün ilişir. Bu taşta kimlerin binlerce kez oturduğunu anımsarsın. Dizlerinde bir dermansızlık hissedersin ve oraya yığılırsın. Sen tuz taşının üzerinde, elinde dış kapının kilidi. Sana en yakın arkadaş gibidirler. Sonra sigaranı yakar iki, üç nefes çeker ve onlarla söyleşmeye başlarsın. Duyguların deniz olur taşar, için içime sığmaz ve beyaz kağıda yazı olur dökülür.

*Dış kapının kilidi
bilmem hangi usta
hangi tarihte
ne zahmetle yaptı seni
yapıp da dedemin kapısına
taktı seni
kimler her gün kaç kez
mandalına basıp
sabahın ilk ışıklarını
içeriye aldı
akşamları kilitleyerek
karanlığı dışarı saldı*

*Sen dış kapının kilidi
eve her giriş çıkışta
türbe gibi el sürülen
geçmişimin belgesi
dün babaannemin belinde
şimdi annemin elinde
yarın bilmem kimde
kutsal emanet gibisin...*

HABERLER

• Ağın İbrahim Uçkunkaya lise binası ile pansiyon binasının bütün kapı ve pencereleri PVC ile değiştirilerek, boya ve badanaları da yeniden yapıldı. Yemekhane, tuvalet ve banyo bölümleri de fayans ile kaplandı.

• Atıl vaziyette bulunan eski lise binası yeniden restore edildi. İç sıvalar sökülerek yeniden sıvandı ve çatısı tümünden değiştirildi. Bütün kapılar çamdan, pencere çerçeveleri ise PVC ile yenilendi. Ayrıca binaya kalorifer tesisatı yaptırıldı.

Söz konusu binanın bir kısmı Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü kurs binası olarak, bir kısmı da Gençlik Merkezi olarak hizmet verecek.

• Öğretmen Abdullah Lütfü İlköğretim Okulu'nun çamur deryası haline gelen bahçesi, 5 milyar TL. harcanarak 1. sınıf beton ile kaplandı. Beton ile kaplanan arka bahçeye voleybol ve basketbol sahaları da kurularak, öğrencilere her koşulda spor yapma olanağı sağlandı.

• İlçemizin en büyük köyü olan Saraycık köyünde toplam 1500 metrelik köy içi yolu bitirilerek hizmete açıldı. Devlet-vatandaş işbirliği ile bitirilen köy yolları için, Ağın İlçesi Köylere Hizmet Götürme Birliği tarafından 6 milyar liralık kum ve çimento, Saraycık köyü sakinleri ise toplam 6 milyar liralık işçilik sağlayarak, işin 20 gün gibi kısa bir sürede bitirilerek hizmete açılmasını sağladılar.

• İlçemizin Pul köyünde de toplam 1400 metrelik köy içi yolu bitirilerek hizmete açıldı. Devlet-vatandaş işbirliği ile bitirilen köy yolları için, Ağın İlçesi Köylere Hizmet Götürme Birliği tarafından kum ve çimento, köy sakinleri de işçiliği karşılayarak, işin 20 gün gibi kısa bir sürede bitirilerek hizmete açılmasını sağladılar.

• Yıllardır Ağın Belediyesi'ne ait sinema salonu olarak atıl vaziyette bekleyen binanın, yeniden restore edilerek, Kültür Merkezi olarak hizmet vermesi için çalışmalar başlatıldı. Binanın sağlamlığı yönünde Bayındırlık İl Müdürlüğü'nün vereceği raporların beklendiği bu günlerde, binanın sağlam olduğuna dair rapor gelmesi halinde, tüm masrafları Ağın İlçesi Köylere Hizmet Götürme Birliği tarafından finanse edilerek, Ağın'a tiyatro, konferans, düğün v.b. etkinliklerin yapılabileceği bir mekan kazandırılmış olacak.

Değerli Kaymakamımız M.Fatih GEYİM'i, Ağın ve köylerinin gelişme ve kalkınması yönünde verdiği uğraşlardan dolayı kutlar, bundan sonra da bu doğrultudaki çalışmalarını sürdürmesini bekleriz.

• Değerli hemşehrimiz emekli öğretmen ve dergimiz yazı ailesinden Seyfi BEŞE ağabeyimiz, 14 Aralık 2002 cumartesi günü Ankara'da hayata veda etmiş, Kocatepe Camii'nde namazı kılındıktan sonra Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih, Coğrafya Fakültesi mezunu olan Seyfi BEŞE, yurdun çeşitli yörelerinde, bu arada 1957-1974 yılları arasında Ankara Öğretmen Okulu'nda öğretmenlik yapmış, sayısız öğrenci yetiştirmiştir. Ağın dergisinde de 1967 yılından 1993 yılına değin, Ağın'ın sosyal yaşantısına ilişkin olarak ve değişik konularda araştırma yazıları yayımlanmış değerli bir ağabeyimizdi. Kendisine Tanrı'dan rahmet diler, sayın eşine, çocuklarına ve yakınlarına başsağlığı dileklerimizi iletiriz.

İZMİR HABERLERİ

İzmir muhabirimiz Cüneyt ÖZKUL bildiriyor.

• İzmir-Ağınlar Kültür ve Dayanışma Derneği'nin Olağan Genel Kurul Toplantısı 22.09.2002 pazar günü yapılmıştır. Yönetim Kurulu şu kişilerden oluşmuştur:

Başkan Osman TEKİN, 2. Başkan Hasan KARATAŞ, Muhasip Gürhan KÖPRÜLÜ, Lokal Müdürü Yücel ERGÜL, Yazman Mustafa ASLAN, Üyelerle İlişkiler Vezni ERBAKAN, Osman GÜLEÇ, Üyeliklere Ali DEMİREL ile Naci YILMAZ seçilmiştir.

Yeni Yönetim Kurulu'nu kutlar, başarılı çalışmalar dileriz.

• Hastek köyünden Gülağaçlılardan Gülcan-Osman TEKİN'in kızları Neslihan ile Fetiye-Ali EYİOĞLU'nun oğulları Ümit, 26 Eylül 2002 perşembe günü Şirinyer Belediye Düğün Salonu'nda evlenmişlerdir.

Gençlere ömür boyu mutluluklar dileriz.

DOĞUMLAR

Mahalle-Köy	Çocuğun Adı Soyadı	Baba Adı	Doğum Yeri	Doğum Tarihi
Beyelması Köyü	Ayşe Sila YÜCEL	Mehmet	Üsküdar	18.10.2002
Modanlı Köyü	Fatma AKARCAN	Mustafa	Ağın	01.11.2002
Bahadırlar Köyü	Alp Koray KAYA	Remzi	Fatih	03.11.2002
A. Yabanlı Köyü	Semih TOPALOĞLU	Turan Murat	Malatya	10.11.2002
Akpınar Mah.	K.Buğra AYDOĞDU	Recep	Ilgaz	14.11.2002
Müd. Hüs. Ef. Mah.	İ.Azra TÖZÜN	Enis	Malatya	22.11.2002
Samançay Köyü	Kübra KÖKSAL	Bekir	Sincan	16.12.2002
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Nida AKIN	Mehmet Sedat	Malatya	21.12.2002

Dünyaya gelen yavrularımıza sağlıklı uzun ömürler diler, ailelerini kutlarız.

EVLENENLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Evlenilenin Adı Soyadı	Evlenilen Yeri	Evlenme Tarihi
Kaşpınar Köyü	Fethi HANAY	Özge KONYA	Elazığ	01.11.2002
Modanlı Köyü	Aziz ASLAN	Sibel ATILGAN	Üsküdar	06.11.2002
Kuzgeçe Mah.	Hasan EKİNCİ	Gül AKYÜZ	Bakırköy	07.11.2002
Saraycık Köyü	Cengiz PERKTAŞ	Seda ŞENGÜL	Konak	07.11.2002
Pul Köyü	Nadir BOSTANCI	Zeliha KANBUR	G.Osmanpaşa	08.11.2002
Bademli Köyü	Gökhan KARATEPE	Esra KILINÇ	Konak	12.11.2002
Yedibağ Köyü	Serdar SEVİNÇ	Zeynep DENİZALTI	Balçova	18.11.2002
Samançay Köyü	Hüseyin ERTÜRK	Rukiye SAYIN	Ağın	21.11.2002
Yedibağ Köyü	Vahap ORHAN	Gülay GÖKTAS	Konak	27.11.2002
Hacıyusuf Mah.	Mustafa Serdar OĞUZ	Şeyda BELLEK	Tokat	03.12.2002
Başpınar Köyü	Murat YAVUZ	Nilgün AKER	Konak	11.12.2002
Şenpınar Mah.	Bircan DİRİCAN	Destegül BALTACI	Ağın	19.12.2002
Hacıyusuf Mah.	Atilla BAYTAŞ	Selma KIRIŞ	Seyhan	23.12.2002
Öğrendik Köyü	Mustafa ÖZER	Serap ÇELİK	Yenimahalle	26.12.2002

Yeni evlenen hemşehrilerimizi ve eşlerini kutlar, ömür boyu mutluluklar dileriz.

ÖLÜMLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Doğum Tarihi	Ölüm Yeri	Ölüm Tarihi
Balkayası Köyü	Ümmügülsüm ERGÜL	24.06.1338	Konak	14.10.2002
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Şeref TÖZÜN	13.02.1963	Üsküdar	26.10.2002
Şenpınar Mah.	Hafize AYDIN	01.04.1328	Kadıköy	08.11.2002
Akpınar Mah.	M. Fazıl DEMİR	20.05.1952	Üsküdar	11.11.2002
Akpınar Mah.	Hasan GÜNDOĞDU	1929	Akpınar Mah.	11.11.2002
Bademli Köyü	Şadi AKTAŞ	1936	Keçiören	24.11.2002
Altunayva Köyü	Fahri BOZKURT	08.02.1945	Esenler	25.11.2002
Tataragası Mah.	C. Yılmaz GENÇOŞMANOĞLU	1338	Osmancazi	27.11.2002
Akpınar Mah.	İbrahim ÖZDİL	18.08.1935	Elazığ	12.12.2002
Hacıyusuf Mah.	Nadire KARADEMİR	01.04.1926	Seyhan	21.12.2002

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, ailelerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

D U Y U R U

BAYRAMLAŞMA TOPLANTISI

Kurban Bayramı'nın 3. Günü

(13 Şubat 2003 Perşembe) Saat: 13.00-16.00 arasında

KENT-KOOP KÜLTÜR MERKEZİ SALONU'nda

(Batıkent İtfaiyesi Karşısı) Tel: (0 312) 354 06 98 - 354 14 05

hemşehrilerimizle Bayramlaşma toplantısı yapılacaktır.

Dergi abonelerimiz dışında duyuramadığımız hemşehrilerimize de
bildirmenizi özellikle rica eder, katılmanızı bekleriz.

Hep birlikte olmak dileğiyle...

**AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA
DERNEĞİ**

D U Y U R U

**AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ
BAYANLAR GRUBU'nca**

DÜNYA KADINLAR GÜNÜ

nedeniyle, 8 Mart 2003 Cumartesi günü Saat: 13.00'de
Dikmen Polisevi'nde yemekli bir toplantı düzenlenmiştir.

Ağınlı, Ağın dostu ve Ağın'ı seven tüm bayanların katılımını bekler,
ulaşma olanağı bulamadığınız bayanların da katılımının sağlanabilmesi için
yardımcı olunmasını özellikle rica ederiz.

Yemek davetiyeleri; Dernek Merkezi'nden sağlanabilir.

Adres : Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Cad. Akasya Ap. No. 41/2 A
A. Ayrancı / ANKARA

Tel : (0 312) 426 75 90

**AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA
DERNEĞİ**